

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ 2β

Πρωταγωνιστής στο απόσπασμα είναι ο χρόνος αφού γίνονται διαρκώς αναφορές στο παρελθόν, με τη μορφή της αναδρομής, που επιδιώκουν τη σύγκριση, την αντιπαράθεση ανάμεσα στο ζωντανό και δημιουργικό παρελθόν και στο μίζερο και καταθλιπτικό παρόν.

Στην τεχνική της αναδρομής εντοπίζουμε μία σειρά από εκφραστικά μέσα που αποτυπώνουν τον τρόπο με τον οποίο ο χρόνος επενεργεί στην ψυχосύνθεση των ηρώων και τις συνήθειές τους:

α. ασύνδετο σχήμα (που δούλευε με κοκ, ζέσταινε νερό, έψηνε κοτόπουλα)

Το ασύνδετο σχήμα δίνει έμφαση στο πλήθος των δραστηριοτήτων που αποδίδουν την ενέργεια, τη ζωντάνια και τη δυναμικότητα που χαρακτήριζαν τις οικογενειακές λειτουργίες στο παρελθόν, τότε που το σπίτι έσφυζε από ζωή.

β. προσωποποίηση (μοναχική και κρύα της φάνηκε η κουζίνα)

Με την προσωποποίηση αποδίδεται παραστατικά η παρακμή και η εγκατάλειψη που εκφράζει το σπιτικό τους στο παρόν, οι οποίες εναρμονίζονται με το συναίσθημα της μοναξιάς που βιώνουν.

γ. οπτική εικόνα (Χειμωνιάτικο απόγευμα βροχερό, είχαν ανάψει το τζάκι για να παρηγορηθούν και την τηλεόραση έτσι, χωρίς λόγο, για να καλύπτει τη σιωπή ή από το βίτσιο που τους είχε μείνει από παλιά για συνεχή παρακολούθηση των ειδήσεων)

Με την αξιοποίηση της εικόνας γίνεται ορατή η κατάσταση που επικρατεί στο σπίτι σήμερα σε μια προσπάθεια σύγκρισης και αντιπαράθεσης με τις συνθήκες του παρελθόντος.

Ο μαθητής θα μπορούσε να επιλέξει οποιοδήποτε άλλο εκφραστικό μέσο, αρκεί αυτό να υποδηλώνει τη σχέση παρελθόντος-παρόντος που διαπνέει το κείμενο.

ΘΕΜΑ 3

Γιε μου,

Συγχώρα με που δεν σε παίρνω τηλέφωνο. Μα νομίζω πως όποτε και να καλέσω δεν θα 'χεις χρόνο να μ' ακούσεις, πνιγμένος με δουλειές και σκοτούρες όπως είσαι. Έτσι στα γράφω, για να διαβάσεις όσα έχω να πω, όποτε προλάβεις.

Χθες το βράδυ μάς επισκέφθηκε ο Άγγελος από απέναντι. Το ξέρεις το παιδί. Λίγα χρόνια μικρότερος από σένα. Νομίζω πήγαινε πρώτη Γυμνασίου όταν τελείωνες το Λύκειο. Έφτιαχνα βραδινό του πατέρα σου και εκείνος καθόταν μπροστά στην τηλεόραση χωρίς να την κοιτάει όταν χτύπησε το κουδούνι. Μας έφερε ένα καρβέλι ψωμί από ένα καλό φούρνο κοντά στη δουλειά του. Και έκατσε κάμποσο, να' ναι καλά, και μας κράτησε παρέα. Ωραία βραδιά!

Θυμάσαι τις βεγγέρες μας; Θυμάσαι τους γείτονες που μπαινόβγαιναν στο σπίτι; Θυμάσαι που είμασταν μαζεμένοι γύρω από τη μασίνα στην κουζίνα; Άκου παιδί μου, κουράστηκε ο πατέρας σου. Γέρασε. Δε φταίνει τα χρόνια τόσο. Η μοναξιά φταίει. Αυτά τα άδεια βράδια χωρίς λέξεις, χωρίς συντροφιιά, χωρίς ζωή!

Τον ξέρεις τον μπαμπά σου. Σαν παιδαρέλι έκανε που 'ρθε κείνο το παιδί. Θυμήθηκε από τα εγκαίνια των διυλιστηρίων στον Ασπρόπυργο μέχρι τον Ολυμπιακό του Μουράτη και του Ρωσίδα... Μα δεν μπορούσα να χαρώ αρκετά... Γιατί ο Άγγελος και όχι εσύ; σκεφτόμουν.., γιατί ο Άγγελος και όχι εσύ...

Κάνε μια προσπάθεια. Κλέψε λίγο χρόνο. Βρες κανένα βράδυ και έλα... Θα φτιάξω σβίγγους που έφτιαξα και του Άγγελου... Θα χαρεί τόσο ο πατέρας σου.

Σε φιλώ

Η μαμά σου

(Λέξεις : 236.)

ΣΠΟΚΛΑΔΗ